

skulde være Jagtcapitain, og den anden tjenestegjørende Adjutant; dette er her forandret til „en Adjutant hos Kongen“. Loven om Søværnets Ordning har udtryffeligt udtalt, at der kan udnævnes en Jagtcapitain; men naar man udnævner en Mand, saa maa man dog vide, hvilken Lønning han skal have i det Dødblik, han udnævnes. Der maa derfor her staae, at naar en saadan Mand udnævnes, skal han have en Lønning, som foreslaaes lige med Adjutantens hos Kongen, nemlig 600 Rd. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 14 maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at den Maade, hvorpaa Udvalget har stillet dette Lønningstillæg, ikke er heldig. Det vil nemlig altid være Tilfældet, at man efter den nye Lov vil benytte de ældre Capitainer til saadan Tjeneste som Equipagemester eller Tøimester eller lignende, og de faae da et Tillæg af 400 Rd. Dersom nu en Mand, der som ældre Capitain har 1,800 Rd., udnævnes til en saadan Post og faaer dette Tillæg paa 400 Rd. og Embedsbøttig, hvorfor han maa betale 200 Rd., og han saa er saa ulykkelig at avancere til Commandeur, saa mister han omtrent 150 Rd., idet han maa betale mere i Huusleie, medens han slet ikke faaer noget Tillæg til sin Gage, der for en Commandeur er 2,200 Rd. Dette kan ikke være Hensigten. Kun naar man giver Mænd i disse Stillinger dette Tillæg uden Hensyn til deres Grad, vil der tilveiebringes Lighed med Lønningsforholdene i Landetaten for de høiere Officerers Vedkommende, ligesom det allerede er Tilfældet med Hensyn til de yngre Officerer. Jeg gaaer ud fra, at naar en Mand udnævnes til en saadan Stilling, fordi han findes særdeles skikket dertil, er det en Mand, der bliver trukken frem og ført opad, men ikke nedad; han bliver altsaa hævet frem blandt sine Kammerater, og bør derfor virkelig have en høiere Løn. Ved Forslagene under Nr. 15 og 16 har jeg ikke Noget at bemærke, og Forslaget under Nr. 17 er jo taget tilbage. Heller ikke ved Forslagene under Nr. 18, 19, 20 og 21 har jeg Noget at bemærke. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 22 til § 27, da troer jeg ikke, at det er Udvalgets Hensigt, at dette Endringsforslag skal gaae igjennem, saaledes som

Forholdene have stillet sig. Der tales nemlig i dette Forslag om, hvad der er steet „for Stadsfæstelsen af Loven om Søværnets Ordning“, hvilken Lov jo kan træde i Kraft imorgen, medens det derimod slet ikke vides, naar nærværende Lov kan træde i Kraft. Forslaget vilde altsaa forarsage en Tilbagevirkning, hvilket jeg ikke antager kan have været Udvalgets Hensigt. Sæt, at en Officer paa Grund af Anciennitet den 1ste Mai rykker op paa en høiere Gage; skulde det da være Meningen at bestemme, at han igjen skulde miste den Gage, som han fuldkommen lovligt har faaet, før nærværende Lov kom ud? Det kan jeg ikke troe har været Meningen, og derfor har jeg villet gjøre opmærksom paa dette Forhold. Ved Forslagene under Nr. 23, 24, 25 og 26 har jeg Intet at bemærke. Kun skal jeg endnu i Almindelighed gjøre opmærksom paa, at ved de Bestemmelser om den forsøgede Huusleie, som findes i Forslaget under Nr. 16, vil der stee nogle Forandringer. Navnlige vil f. Ex. Chefen for Drølogsværftet, som har faaet et Tillæg af 1000 Rd. under den Forudsætning, at han havde en meget billig Bolig, kunne komme til i Huusleie at betale 500 Rd., hvis han er Admiral, og 350 Rd., hvis han er Commandeur. Dette medfører altsaa en Medfættelse af det Tillæg af 1000 Rd., som man har bestemt at give denne Mand, og som jeg troer, at man her i Thinget tidligere har fundet passende. Det forekommer mig, at der snarere vilde være Anledning til at give en saadan Mand fri Bolig, hvorved man bedre havde det i sin Magt strax ved Forslyttelse eller Sligt at faae Vedkommende til at flytte ind i den Bolig, hvor han skulde være. Det Samme er Tilfældet med de andre Lønningstillæg, der ere givne; de, der hidtil have haft Bolig for 200 Rd., ville komme til at betale 350 Rd. derfor, og det vil altsaa i Virkeligheden blive et Afdrag for dem af 150 Rd. Dette er en Medfættelse, som jeg ikke veed, om man har været opmærksom paa. Der er tillige en Bestemmelse om, at alle Andre, der ikke ere nævnte i Loven som havende fri Bolig, skulle betale for Boligen. I den Anledning troer jeg, at der er Grund til at anføre, at en Casernecommandant ved Søetatens Caserne skulde have fri Bolig. Det er en Sag af Bigtighed at